

PROSLAVA GODIŠNJICE LOVAČKOG DRUŠTVA »SRNDAČ« BROD MORAVICE

Pedeset pet godina složne lovačke obitelji

Naše je društvo ostalo na okupu, usprkos tome što Zakon o lovstvu nije ostvario naše želje i očekivanja – lovište nam je smanjeno za oko 1.500 hektara i nije uvažena biološka komponenta prilikom utvrđivanja granica, rekao je predsjednik Ivan Šporčić

Posljednjeg vikenda srpnja u Lazici je održana prigodna svečanost u povodu obilježavanja 55. godišnjice Lovачkog društva »Srndač« Brod Moravice. Uz nazočnost članova ove udruge i brojnih gostiju, održana je svečana sjednica. Nakon odavanja počasti umrlim i poginulim lovcima i braniteljima, referat o radu i povijesti LD »Srndač« podnio je njegov predsjednik Ivan Šporčić. Zatim su dodijeljena brojna priznanja lovcima, suradnicima i sponzorima te je posvećena nova zastava ove lovačke udruge. Kum novog lovačkog barjaka bio je Branko Novački, privatni poduzetnik iz Dugog Sela, a blagoslovio ju je brodmoravički župnik Franjo Matoić. Po završetku svečane sjednice otvorena je lovačka izložba, upriličen prigodan domjenak i održana plesna večer, odnosno lovački bal.

Dodijeljene spomenice i priznanja

Jubilarnu spomenicu za uspješno obavljanje operativnih zadataka dobili su sljedeći lovci: Zlatko Antić, Elio Brajdić, Damir Crnković, Damir Jakovac i Željko Jakovac (svi iz Brod Moravica), zatim Matija Delač, Rudolf Rački i Rudolf Štefančić (svi iz Gornjeg Šajna) te Anton Colnar mlađi iz Delnica, Ratimir Grgurić iz Zagreba i Josip Mihelčić iz Donje Dobre. Prigodnim priznanjima za 30 i više godina vjernosti lovačkoj obitelji nagrađeni su ovi članovi lovci: Vladimir Kvaternik (43 godine lovačkog staža) i Ivan Žagar (39) iz Brod Moravica, Ivan Kuretić (40) i Željko Kvaternik (33) iz Rijeke, zatim Anton Colnar stariji (39) iz Donjeg Šehovca, Josip Grgurić (35) iz Lokvice, Ivan Rački (35) iz Gornjeg Šehovca te dr. Ivan Mance (33) iz Šimatova.

Jubilarne plakete

Lista nagrađenih suradnika koji su primili jubilarne plakete je sljedeća: Hrvatski lovački savez Zagreb, Lovачki savez Primorsko-goranske županije Rijeka, Veljko Piršić (Delnice), Ivan Šepac (Rijeka), Ivan Grgurić (Donja Dobra), Dražen Brajdić (Brod Moravice) te Robert Abramović, Robert Bukovac i Matija Šporčić (svi iz Šumarije Skrad). Također, odgovarajuće jubilarne plakete primili su osnivači brodmoravičkog LD »Srndač« Valter Crnković, Zlatko Golik, Branimir Svetličić i Branko Štajduhar, potom dosadašnji predsjednici ove udruge Branko Piršić, Anton Crnković, Dragutin Crnković, Vjekoslav Crnković i Ivan Šporčić, te sponzori-donatori Općina Brod Moravice, Župni ured Brod Moravice, Šumarija Skrad, Stolarska radiona Vuković Brod Moravice, Elektroinstalaterski obrt Udiković Ogulin, Rupčić d.o.o. Ogulin, Anton Colnar iz Delnica i kum lovačke zastave Branko Novački iz Dugog Sela.

Počelo davne 1948.

U svom govoru predsjednik društva Ivan Šporčić je naglasio: »U našem djelovanju često se prisjećamo davne 1948. godine kada je 12 naših prethodnika, najčešće naših djedova i pradjedova, i formalno udahnuo život jednom lovačkom društvu, s imenom »Srnjak«, koje je počelo, sada organizirano, voditi brigu o ljepoti i bogatstvu koje je postojalo na našim livadama i u našim šumama. Sada se s prijateljem lovcem, ne više toliko sam, slušala rika jelena, pratio trag lisice. S osnivanjem lovačkog društva »Srnjak« stvoreni su ipak kvalitetno novi odnosi unutar lovačke obitelji, sukladno postojećoj društvenoj stvarnosti.

Registracijom lovačkog društva »Srnjak« 1. studenoga 1948. godine počinje vrijeme, sada već prije više od pola stoljeća, vrijeme preobrazbe 45 postojećih lovaca. Prvi i dugogodišnji predsjednik pokojni gospodin Rafael Šneperger, koristeći osobni autoritet i dugogodišnje lovačko iskustvo, počeo je slagati povijest organiziranog lova na ovom prostoru educirajući članstvo za nove potrebe i zadatke u vlastitom lovištu.

Teško podnijeli transformaciju 1995.

Lov kao djelatnost slabo je istražen na goranskom prostoru, tek sada se otkrivaju neki podaci koji bi mogli biti oslonac za stručne rasprave. U našem okruženju poznato je dosta podataka o naseljavanju kraja, o izgradnji i postojanju naselja od kojih su neka stara i preko pet stoljeća. Od roda njive, livade i šume preživljavao je kmet, kasnije slobodnjak i izvršavao obaveze u naturi i u tlaki prema plemstvu čiji su posjedi bili. Drugo vrijeme, gospodarski su napredovali i uspješni bili potomci plemićkih porodica Zrinskih i Frankopana. U ta davna vremena lovom postojeće divljači zadovoljavale su se potrebe velikaša, ali isto tako i seljačkih obitelji. Često je to bilo izlovljavanje do zadnjeg pa su neke vrste divljači nestale ili gotovo nestale (prisjećamo se risa, divokoze, tetrijeba).

Naše lovačko društvo 1995. godine ponovo proživljava transformaciju uvjetovanu donesenim zakonima. Preoblikovana su lovišta, prema njima su registrirana lovačka društva, tako da iz LD »Divokoza« nastaju ponovno dva LD-a – LD »Divokoza« i LD »Srndač«. Naše je društvo ostalo na okupu, usprkos tome što Zakon o lovstvu nije ostvario naše želje i očekivanja. Prvenstveno zato što je lovište kojim smo uvijek do tada gospodarili smanjeno za oko 1.500 hektara, što nije uvažena biološka komponenta prilikom utvrđivanja granica, tako da je divljač iz lovišta Završje ostala bez zimovališta i kvalitetnih pojilišta. Osim toga, većina naših članova bili su sudionici Domovinskog rata. Vrativši se iz rata, poneki su ostali bez posla, a financijska strana, kao i kompletno gospodarstvo doživjelo je kolaps, i u tim uvjetima na natječaju za zakup lovišta zbog nekih, rekao bih, u današnje vrijeme sitnih novaca ostali smo i bez takvog lovišta.

Gospodari »Završja«

Da bi se ipak uz sve one nelovačke aktivnosti koje smo radili, bavili i onima zbog kojih kao lovačko društvo postojimo, pokušali smo naći neki zajednički jezik s lovozakupnikom lovišta »Završje«, u tome smo i uspjeli. Postigli smo u početku zadovoljavajući dogovor, a kako je vrijeme sve više odmicalo, zaključili smo da lovozakupnik nije došao zbog ljepote i ljubavi prema našem lijepom goranskom kraju, nego isključivo iz komercijalnih razloga. Ali mi opet oremo i sadimo, gradimo lovno-tehničke objekte, čuvamo. Opet na neki način gospodarimo većim dijelom lovišta »Završje« i opet lovimo.

Navodimo nekoliko pokazatelja naše aktivnosti u lovištu na temelju lovno-gospodarske osnove lovišta. Radi podizanja kvalitete divljači, za prehranjivanje, godišnje se kosi tri i pol hektara livada, košnja i stogiranje se radi na dva hektara i dobije 10 tona sijena, sadnja i sjetva krmnog bilja radi se na 1,3 hektara, prihranjivanje kukuruzom 7 tona, izlaganje soli 1 tonu, zimsko zbrinjavanje divljači, sječa bršljana i drvenastih izbojaka 0,5 tona. Osim toga imamo pet kaljužišta, 10 pojilišta, 9 hranilišta za jelensku divljač i 15 hranilišta za srneću divljač. Od lovno tehničkih objekata imamo 3 automatske hranilice, 3 zatvorene čeke, desetak otvorenih i dvadesetak visokih zasjeda. Naše supruge znaju koliko je našeg izbivanja od kuće potrebno da bi se obavile sve te obaveze.